
UDC 711: 330.33/36

JEL classification: O18, O31, O32, R1, R10, R11, R19

DOI: 1035774/visnyk2024.04.213

Ігор КРИСОВАТИЙ,

кандидат економічних наук, доцент,
докторант кафедри підприємництва і торгівлі,
Західноукраїнський національний університет,
вул. Львівська, 11а, м. Тернопіль, 46009, Україна.
Електронна адреса: i.krysovatyu@wunu.edu.ua.
ORCID ID: 0000-0002-4063-6324

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ В ОЦІНЮВАННІ ВПЛИВУ ІННОВАЦІЙНИХ ПАРКІВ НА УРБАНІСТИКУ

Крисоватий І. Методологічні підходи в оцінюванні впливу інноваційних парків на урбаністику. *Вісник економіки*. 2024. Вип. 4. С. 213–226. DOI: <https://doi.org/1035774/visnyk2024.04.213>

Krysovatyu, I. (2024). Metodolohichni pidhody v ociniuvanni vplyvu innovacijnyh parkiv na urbanistyku. [Methodological approaches in evaluating the impact of innovation parks on urbanism]. *Visnyk ekonomiky – Herald of Economics*, 4, 213-226. DOI: <https://doi.org/1035774/visnyk2024.04.213>

Анотація

Вступ. Розвиток інноваційних парків в Україні розглядається як дієвий інституційний чинник модернізації урбаністики на основі пожевлення інноваційної активності на усіх рівнях функціонування економічної системи. Уточнено трактування поняття інноваційного парку як інституційної платформи міжсуб'єктної співпраці, що забезпечує цифровізацію, екологічно-збалансований та інклюзивний розвиток сучасних міст. Обґрунтовано авторський підхід у межах науково-методологічного забезпечення оцінювання ефектів урбаністики, яке враховує вплив інноваційних парків на основі визначення оцінних індикаторів і критеріїв ефективності, а також оцінних показників наукоємності та інноваційної ємності валового муніципального продукту.

Мета. Обґрунтувати вектори формування системи нових знань у частині методологічних підходів до оцінювання впливу інноваційних парків на урбаністику.

Методи. У процесі дослідження для обґрунтованості положень, наведених у статті, використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, зокрема: історико-логічний – для дослідження інноваційної інфраструктури та обґрунтування впливу феномена інноваційних парків на сучасну урбаністику; аналізу і синтезу – для зіставлення основних підходів до трактування понять і опрацювання методики розрахунку оцінних показників наукоємності та інноваційної ємності валового муніципального продукту; кореляційно-регресійного аналізу для побудови

© Ігор Крисоватий, 2024.

прогнозних моделей змін валового регіонального продукту; графічний метод – для наочного представлення результатів аналітичних досліджень; абстрактно-логічний – для теоретичного узагальнення і формулювання висновків.

Результати. Дослідження доводять, що інноваційні парки є інституційним елементом ринкової інфраструктури, що формує платформу для міжсуб'єктної співпраці в сферах розробки та комерціалізації результатів наукових досліджень і підвищення інноваційної спроможності міст в умовах цифрової й екологічної трансформації інноваційних екосистем, що є основою сучасної урбаністики. Розвиток інноваційних парків як фінансово-промислового феномена урбаністики вимагає оновлення науково-методичного забезпечення для оцінювання ефективності впливу інноваційної компоненти в урбаністичних дослідженнях. Уточнено поняття інноваційного парку як інституційної платформи міжсуб'єктної співпраці, що забезпечує модернізацію інноваційної інфраструктури, комерціалізацію результатів наукових досліджень, цифровізацію, екологічно-збалансований та інклюзивний розвиток міст. Побудовано прогнозні моделі змін валового регіонального продукту Тернопільщини для оцінювання його динаміки. Доведено необхідність пошвидшення процесів розробки і реалізації інноваційних проектів як важливого чинника підвищення інноваційної активності підприємств. Систематизовано чинники, які мають негативний вплив на забезпечення інноваційності в українських реаліях, що дало змогу обґрунтувати доцільність розвитку інноваційних парків як елемента ринкової інфраструктури. Розроблено науково-методологічне забезпечення оцінювання ефектів урбаністики, забезпечених інноваційною компонентою економічного зростання, базоване на виокремленні в межах оцінних індикаторів інноваційної спроможності міста, оцінних критеріїв максимізацію кількості інноваційно-активних підприємств. Обґрунтовано методичні підходи розрахунку оцінних показників інноваційної ємності та наукоємності валового муніципального продукту.

Перспективи. Становлення сучасних міст як регіональних інноваційних екосистем вимагатиме модернізації ринкової інноваційної інфраструктури, що зумовлено необхідністю проведення системної цифрової й екологічної трансформацій в галузі урбаністики. Актуалізується доцільність розвитку інноваційних парків як фінансово-промислового феномена сучасних урбаністичних перетворень. Обґрунтовано науково-методологічне забезпечення оцінювання ефектів урбаністики, згенерованих інноваційною компонентою в частині зростання інноваційної та наукомісткості валового муніципального продукту для вирішення проблем підвищення інноваційної спроможності міста.

Ключові слова: екологізація, ефект урбаністики, інноваційний парк, інноваційна активність, інноваційна спроможність міста, інноваційна місткість валового муніципального продукту, наукомісткість валового муніципального продукту, регіональна інноваційна екосистема, розумне місто, цифровізація.

Формул: 3, рис.: 2, табл.: 0, бібл.: 23.

Ihor KRYSOVATYY,
PhD (Economics), Assistant Professor,
Doctoral student, Department Entrepreneurship and Trade,
West Ukrainian National University
11a, Lvivska str., Ternopil, 46009, Ukraine.
E-mail: i.krysovatty@wunu.edu.ua.
ORCID ID: 0000-0002-4063-6324.

METHODOLOGICAL APPROACHES TO ASSESSING THE IMPACT OF INNOVATION PARKS ON URBAN DEVELOPMENT

Abstract

Introduction. *The development of innovation parks in Ukraine is seen as an effective institutional factor in the modernisation of urbanism through the revitalisation of innovation activity at all levels of the economic system. The article clarifies the interpretation of the concept of an innovation park as an institutional platform for inter-subjective cooperation that ensures the modernisation of innovation infrastructure, commercialisation of research results, digitalisation, and environmentally balanced and inclusive urban development. The author's approach to the scientific and methodological support for assessing the effects of urbanism, which takes into account the impact of innovation parks based on the definition of evaluation indicators, performance criteria, and indicators of knowledge intensity and innovation capacity of the gross municipal product, is substantiated.*

Objective. *To substantiate the vectors of formation of a system of new knowledge in terms of methodological approaches to assessing the impact of innovation parks on urbanism.*

Methods. *In the course of the study, a set of general scientific and special methods was used to substantiate the provisions presented in the article, in particular: historical and logical - in the study of innovation infrastructure and substantiation of the impact of the phenomenon of innovation parks on modern urbanism; analysis and synthesis - to compare the main approaches to the interpretation of concepts and methods of calculating estimated indicators of knowledge intensity and innovation capacity of gross municipal product; correlation and regression analysis to build predictive models of changes in gross municipal product.*

Results. *The research proves that innovation parks are an institutional element of the market infrastructure that forms a platform for inter-subjective cooperation in the development and commercialisation of research results and increasing the innovation capacity of cities in the context of digital and environmental transformation of innovation ecosystems, which is the basis of modern urbanism. The development of innovation parks as a financial and industrial phenomenon of urbanism requires updating the scientific and methodological support for assessing the effectiveness of the impact of the innovation component in urban research. The concept of an innovation park as an institutional platform for inter-subjective cooperation that ensures the modernisation of innovation infrastructure, commercialisation of research results, digitalisation, and environmentally balanced and inclusive urban development is clarified. The article builds forecast models of changes*

in the gross regional product of Ternopil region to assess its dynamics. The necessity of revitalising the processes of development and implementation of innovative projects as an important factor in increasing the innovative activity of enterprises is proved. The factors that have a negative impact on ensuring innovation in the Ukrainian realities are systematised, which allowed to substantiate the feasibility of developing innovation parks as an element of market infrastructure. The scientific and methodological support for assessing the effects of urbanism, provided by the innovative component of economic growth, based on the allocation of the evaluation indicators of the city's innovation capacity, evaluation criteria for maximising the number of innovation-active enterprises, has been developed. The methodical approaches to calculating the estimated indicators of innovation capacity and knowledge intensity of the gross municipal product are substantiated.

Prospects. *The formation of modern cities as regional innovation ecosystems will require the modernisation of the market innovation infrastructure, which is due to the need for systemic digital and environmental transformations in the field of urbanism. The expediency of developing innovation parks as a financial and industrial phenomenon of modern urban transformations is actualised. The scientific and methodological support for assessing the effects of urbanism generated by the innovation component in terms of growth of innovation and knowledge intensity of the gross municipal product is substantiated to solve the problems of increasing the innovation capacity of the city.*

Keywords: *urbanism effect, innovation park, innovation activity of enterprises, innovation capacity of the city, innovation capacity of the gross municipal product, knowledge intensity of the gross municipal product, regional innovation ecosystem, digitalisation.*

Formulas: 3, fig.: 2, tabl.: 0, bibl.: 23.

JEL classification: O18, O31, O32, R1, R10, R11, R19.

Постановка проблеми. Підвищення інноваційності як основного чинника забезпечення сталого розвитку українських міст та громад в умовах кризового стану, що нині посилюється негативними наслідками війни, набуває актуальності в сучасних урбаністичних дослідженнях. Досягнення високої інноваційності на усіх рівнях економічної системи можна забезпечити на основі врахування феномена інноваційних парків. Активізацію процесів розвитку інноваційних парків як важливого елемента ринкової інноваційної інфраструктури можна розглядати як своєчасний вектор наукових досліджень, що пов'язано зі становлення економіки знань та необхідністю пошуку шляхів виходу з масштабної кризи.

Формуючи інституційну платформу в ландшафті сучасної урбаністики інноваційні парки, з одного боку, є важливою і незамінною складовою ринкової інноваційної інфраструктури як суб'єктно оформлений елемент, а з іншого – самі стають інкубатором, забезпечуючи підґрунтя для посилення інноваційності. В нинішніх українських реаліях соціально-економічна доцільність розвитку інноваційних парків посилюється необхідністю відбудови зруйнованих внаслідок військових дій на значній території країни міст, відновлення знищеної енергетичної і транспортної інфраструктури тощо. Адже, за даними досліджень, у квітні 2024 р. окупація українських територій сягнула 17,53% та все ще збільшується [1, с. 12; 2]. Відтак, відбудова українських міст також стає аргументом на користь розвитку інноваційних парків уже сьогодні, посилюючи

інноваційні, екологічні та соціальні акценти в урбаністиці. З огляду на це доцільність напрацювання методологічних підходів в оцінюванні впливу інноваційних парків на урбаністику, не викликає сумнівів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Кризи в економічних системах, які в нинішніх умовах набули глобальних масштабів, вимагатимуть посилення інноваційності на усіх її рівнях – локальному, національному, міжнародному. Водночас, фундатор інноваційної теорії Йозеф Шумпетер ще у 1911 р. обґрунтував, що вихід з усіх кризових явищ вимагає активізації інноваційної діяльності, забезпечуючи понад 87% зростання ВВП в економіці [3]. Драйвери економічного зростання в сучасних умовах трансформації економічних систем, безумовно, змінилися, водночас, вплив чинника інноваційності – посилюється, що пояснюється становлення економіки знань, підвищенням впливу інформаційних технологій, яка формує сприятливі умови для розробки і дифузії інновацій. Відтак, цілком логічно є необхідність покращення інноваційної ринкової інфраструктури на основі створення інноваційних парків, які виступали б інституційною платформою для пожвавлення інноваційної активності як на мікро-, так і макрорівнях національної екосистеми.

Становлення інноваційної економіки зумовило популяризацію в наукових дослідженнях напряму розвитку інноваційних парків як інституційної складової ринкової інфраструктури. Насамперед, доцільно зауважити, що в Україні формується правова основа в частині державного регулювання розвитку інноваційної інфраструктури, зокрема: 1) чинними нині є закони, які регулюють діяльність індустріальних, технологічних та наукових парків [4; 5; 6; 7; 8]; 2) відсутнє чинне законодавство в частині створення і функціонування саме інноваційних парків; 3) наявність двох різних законодавчих проєктів щодо інноваційних парків (2021 р. та 2022 р.) [9]. Отже, можемо стверджувати, що українська державна політика в сфері створення і функціонування інноваційних парків формується, зазнаючи постійних змін, що вносить певну нестабільність та розбалансованість. Відтак, для удосконалення державного регулювання інноваційної діяльності в Україні доцільним є формування сприятливого інноваційного середовища, що можна досягти врегулюванням правових аспектів створення і функціонування інноваційних парків як елемента ринкової інфраструктури.

Нині простежується активізація досліджень феномена інноваційних парків у науковому просторі у численних публікаціях як відомих науковців (А. Амоші, В. Гейця, О. Кузьміна, А. Череп), так і практиків – як представлених проєктів інноваційних парків [10; 11; 12]. Однією із сфер впливу створених в Україні інноваційних парків («Промприлад. Реновація», інноваційно-технологічний парк «Кристал», інноваційний парк «UNIT.CITY») є урбаністика, що підтверджує актуальність пропонованого дослідження.

Відображення проблематики формування інноваційної інфраструктури у фаховій літературі нині є доволі популярним напрямом досліджень, зокрема заслуговують на увагу результати дослідження А. Князевич, яка розробила «модель функціонування інноваційної інфраструктури країни» охопивши «технопарки, бізнес-інкубатори, інноваційно-технологічні центри, інноваційно-промислові комплекси» [13, с. 53]. Водночас, є публікації, які розкривають аспекти формування інноваційної

інфраструктури як елемента: наукових парків, зокрема дослідження Т. Данилович, А. Гавриляк, О. Пастушенко, яке систематизує пропозиції щодо «базових елементів організаційно-функціональної структури» [14]; технологічних парків, як елемента інноваційної інфраструктури у дослідженнях О. Коваленко [15] тощо. Не применшуючи важливості наведених досліджень можна констатувати, що низка питань щодо феномена інноваційних парків та методологічних підходів в оцінюванні їхнього впливу на урбаністику все ще недостатньо вивчені.

Мета статті. Обґрунтувати вектори формування системи нових знань у частині методологічних підходів в оцінюванні впливу інноваційних парків на урбаністику.

Виклад основного матеріалу. Нинішній етап суспільного прогресу характеризується посиленням впливу інновацій, сформованих на базі нових знань, дифузія яких підтримується швидкими темпами розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, що набуло практичного застосування в процесах цифровізації та інтелектуалізації на усіх рівнях функціонування економічних систем. Відтак, простежуємо трансформацію в усіх сферах функціонування суспільно-економічної системи, зокрема урбаністики як фундаментальної основи створення «розумних» міст, націлених на вирішення проблем енергозбереження, довкілля тощо. Сучасні тренди в урбаністичних дослідженнях характеризуються появою інноваційних акцентів і зміною основних засад урбаністики, які мають забезпечити інноваційний розвиток сучасних міст на основні вирішення економічних, екологічних та соціальних проблем.

У сучасних урбаністичних дослідженнях інноваційність розглядається як основний аспект забезпечення сталого розвитку міст, модернізації урбаністичної структури, мультиплікатор інвестиційного клімату в регіоні, створення нових робочих місць і позитивних змін урбаністичного ландшафту.

Підвищення інноваційності та соціально-економічної ефективності міста як функціонально-цілісної системи, що розвивається і вимагає систематизації нових знань у частині розвитку науково-методологічного забезпечення в оцінюванні ефектів урбаністики, яке дало б змогу фіксувати вплив інноваційного чинника на урбаністику. Запропонований нами вектор урбаністичного дискурсу в проблематиці формування методологічних підходів в оцінюванні ефектів урбаністики, забезпечених функціонуванням інноваційних парків ґрунтується на формуванні на базі модернізованих сучасних «розумних» міст із високим рівнем інноваційної спроможності регіональної інноваційної екосистеми, що відповідає вимогам наукових досліджень щодо доцільності «макрорегіональної смарт-спеціалізації» (О. Амоша, Г. Шевцова, Н. Швець); «інституційного забезпечення формування інноваційних екосистем на рівні економічних районів України» (І. Підоричева); вибору напряму підприємництва на основі «регіональної стратегії інтелектуальної спеціалізації» та необхідності «урахування інноваційної активності регіонів» (Г. Шевцова, Н. Швець) чи практичних аспектів реалізації політики регіональної інтелектуальної («розумної») спеціалізації в ЄС [16; 17; 18; 19].

Пропонований підхід побудовано на розрахунку оцінних показників, зокрема: 1) інноваційної місткості валового муніципального продукту (валового продукту міста) як характеристики рівня розвитку регіональної інноваційної екосистеми (середньо-та низькотехнологічний сектор); 2) наукомісткості валового муніципального продукту

(валового продукту міста) як характеристики рівня розвитку регіональної інноваційної екосистеми (високотехнологічний сектор).

На підставі наведеного вище, виокремимо фундаментальні положення авторського підходу до удосконалення методології оцінювання ефектів урбаністики, забезпечених функціонуванням інноваційних парків, зокрема:

- «інноваційна місткість валового муніципального продукту» ($IM_{ВМП}$) як комплексний індикатор «інноваційної спроможності міста» показує рівень зв'язку підприємницької діяльності з інноваціями;

- «наукомісткість валового муніципального продукту» ($IM_{ВМП}$) як комплексний індикатор «інноваційної спроможності міста» показує рівень зв'язку підприємницької діяльності з науковими досягненнями;

- ефект урбаністики, забезпечений інноваційною компонентою виникає тоді, коли темпи зростання кількості інноваційно-активних підприємств перевищують темпи зростання кількості традиційних підприємств ($Tr_{III} > Tr_{TII}$), що буде поштовхувати розвиток інноваційного підприємництва;

сумарний ефект урбаністики, зумовлений впливом інноваційних парків (E_{Σ}) визначається на основі складання ефектів, отриманих за рахунок підвищення інноваційної місткості (E_{IM}), наукомісткості валового муніципального продукту (E_{HM}) та синергічних ефектів (E_C) за формулою:

$$E_{\Sigma} = E_{IM} + E_{HM} + E_C \Rightarrow \max, \quad (1)$$

Отже, сумарний ефект урбаністики, забезпечений впливом інноваційних парків включатиме супутні синергічні ефекти, сформовані за рахунок створення нових робочих місць і покращення структури зайнятості, диверсифікації інвестиційних джерел на основі грантового, венчурного фінансування інновацій тощо.

Для розрахунку показника інноваційної місткості валового муніципального продукту пропонуємо застосовувати формулу:

$$IM_{ВМП} = \frac{Q_{\text{фин.инн.о}}}{ВМП} \times 100\%, \quad (2)$$

де, $IM_{ВМП}$ – інноваційна місткість валового муніципального продукту, %;

$Q_{\text{фин.инн.о}}$ – обсяги витрат на фінансування інноваційної діяльності, тис грн;

$ВМП$ – валовий муніципальний продукт, тис. грн.

Таким чином, інноваційна місткість валового муніципального продукту є відношенням обсягів витрат на фінансування інноваційної діяльності до величини валового муніципального продукту, що показує інноваційну спроможність суб'єкта (міста, громади) до забезпечення інноваційного напрямку в урбаністичній політиці за рахунок розвитку середньо- та низько технологічного сектору.

Розрахунок показника наукомісткості валового муніципального продукту можна здійснити за формулою:

$$IM_{ВМП} = \frac{Q_{\text{но}}}{ВМП} \times 100\%, \quad (3)$$

де $IM_{ВМП}$ – інноваційна місткість валового муніципального продукту, %;

$Q_{\text{но}}$ – обсяги витрат на фінансування наукових досліджень, тис грн;

$ВМП$ – валовий муніципальний продукт, тис. грн.

Таким чином, наукомісткість валового муніципального продукту є відношенням обсягів витрат на фінансування наукових досліджень і науково-дослідних розробок до величини валового муніципального продукту, що показує інноваційну спроможність суб'єкта (міста, громади) забезпечувати інноваційний напрям в урбаністичній політиці за рахунок розвитку високотехнологічного сектору. Принагідно зосередимось на критично низькій наукомісткості українського ВВП, зокрема за дослідженнями Bloomberg даний показник фіксує семикратне відставання від середнього значення для країн ЄС [20]. Крім того, наукомісткість українського ВВП протягом 2013–2022 рр. знизилася більше, ніж у два рази (з 0,77 у 2013 р. до 0,33 у 2022 р.) [20]. Таким чином, потенційні можливості України створювати високотехнологічні інновації є обмеженими, а вплив війни – додатково посилює негативні наслідки.

Можливості для практичного застосування в аналітичних цілях показників наукоємності / інноваційної місткості валового муніципального продукту в українських реаліях нині є обмеженими, зважаючи на відсутність в статистичних даних показника валового муніципального продукту. Водночас, застосування такого аналітичного показника в міжнародній практиці дає нам змогу стверджувати про доцільність гармонізації такого досвіду в сфері державного регулювання економіки з огляду на євроінтеграційні прагнення, підкріплені нинішнім етапом реалізації європейської політики сусідства для України.

Беручи до уваги відсутність в статистичних даних показника валового муніципального продукту в аналітичних цілях скористаємося показником валового регіонального продукту. З цією метою проведемо аналіз динаміки валового регіонального продукту Тернопільської області у 2014–2023 рр. (рис.1). Принагідно зауважимо, що у зв'язку з відсутністю статистичних даних за 2022–2023 рр. скористаємося прогнозними даними обласного бюджету, які є у відкритому доступі [21]. З огляду на те, що очікувані зміни валового регіонального продукту Тернопільської області у 2022–2023 рр. збігаються з динамікою валового внутрішнього продукту (зокрема, у 2022 р. якщо порівняти з 2021 р., відбулося зниження показника на 4%, а в 2023 р., якщо порівняти з 2022 р., відновуємо зростання на 25%), можемо стверджувати про обґрунтованість їхнього застосування в аналітичних цілях даного дослідження [22; 23].

Таким чином, оцінювання динаміки валового регіонального продукту Тернопільської області у 2014–2023 рр. дає змогу стверджувати, що, незважаючи на війну, різких коливань у динаміці тренду валового регіонального продукту не відбулося. Зафіксовано незначне (в межах 7%) зниження даного показника у 2022 р., що пояснюється загостренням війни, що спричинило негативні наслідки у соціально-економічному розвитку Тернопільської області.

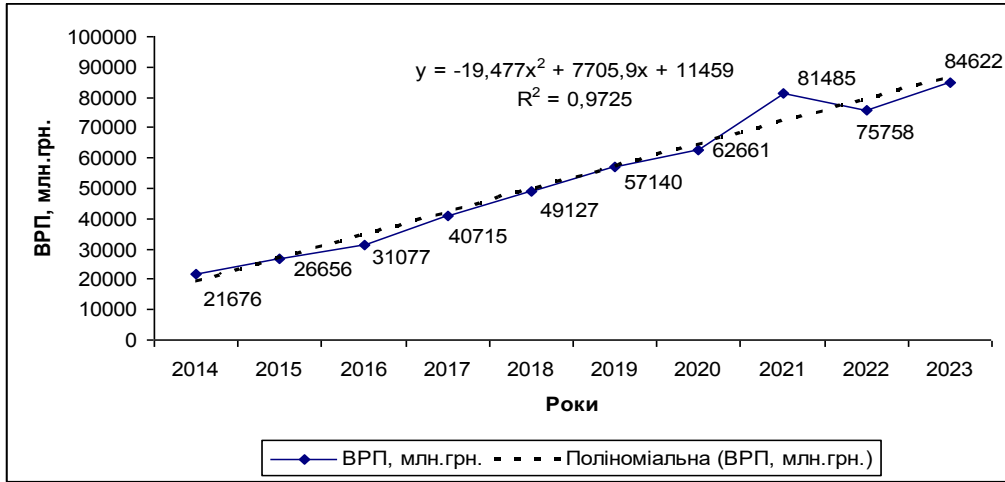

Рис. 1. Динаміка валового регіонального продукту Тернопільської області у 2014-2023 рр.

**Примітка: дані за 2022–2023 рр. – прогнози.

*Джерело: розроблено автором самостійно на основі [20; 21; 22; 23].

Проведене в межах нашого дослідження оцінювання інноваційної місткості та наукомісткості валового регіонального продукту Тернопільської області у 2014–2022 рр. дає змогу стверджувати про низький рівень використання наявного потенціалу університетів і науково-дослідних установ, що підтверджує динаміка оцінних показників (рис. 2). Зменшення показників інноваційної місткості та наукомісткості валового регіонального продукту відбувалося у 2015 р. у зв'язку з російською агресією і захопленням Криму та в 2022 р. – початком широкомасштабного вторгнення на українську землю та початком активної фази війни.

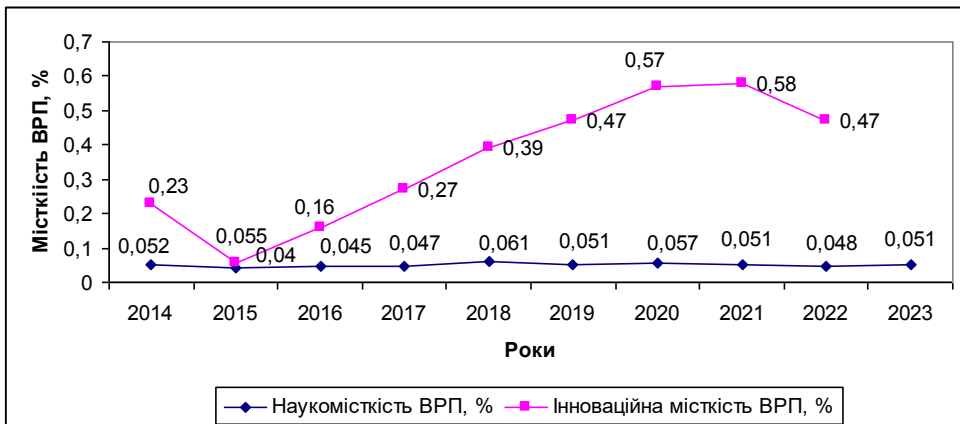

Рис.2. Інноваційна та наукова спроможність валового регіонального продукту Тернопільської області у 2014–2022 рр.

**Примітка: дані за 2022 р. – прогнози.

*Джерело: розроблено автором самостійно на основі [20; 21; 22; 23].

Таким чином, нестабільність динаміки інноваційної місткості валового регіонально продукту Тернопільської області у 2014–2022 рр. обмежує можливості забезпечення економічного зростання, яка може бути забезпечена середньо- та низькотехнологічними інноваціями. Водночас, катастрофічно низькі значення показника наукомісткості валового регіонально продукту Тернопільської області у 2014–2023 рр. не дають змоги забезпечувати розробку та впровадження високотехнологічних інновацій, що є драйверами інтелектуалізації й інноватизації. З огляду на це зауважимо, що саме розвиток ринкової інноваційної інфраструктури на основі створення інноваційних парків забезпечить якісні зміни в інноваційній складовій економічного прогресу та посилить аспекти регіональної інтелектуальної спеціалізації.

Проведене аналітичним агентством Bloomberg дослідження інноваційної спроможності України протягом 2015–2022 рр. дає змогу зробити висновки, що країна опустилася за основними оцінними показниками, зокрема за Глобальним індексом інновацій відбулося спадання на 20 позицій (з 86 місця у 2015 р. до 66 у 2022 р.), за Зведеним інноваційним індексом – на 1 позицію (з 35 місця у 2015 р. до 34 у 2022 р.) [20]. Серед негативних чинників виокремлюють наявність проблем у сфері комерціалізації інновацій та низький рівень міжсуб'єктної і міжсекторної співпраці. Взявши до уваги акцентовані вище проблеми в частині покращення інноваційної спроможності України, можемо стверджувати, що розвиток інноваційних парків як елемента інноваційної ринкової інфраструктури має забезпечити їхнє вирішення.

Зауважимо, що застосування пропонованих вище наукових положень побудови методології оцінювання ефектів урбаністики, забезпечених феноменом інноваційних парків створює підґрунття для здійснення цифрової та екологічної трансформації сучасних міст.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження є спробою обґрунтувати методологічні підходи в оцінюванні впливу інноваційних парків на урбаністику. Аргументовано, що інноваційні парки як модерний елемент інноваційної ринкової інфраструктури є інституційною платформою міжсуб'єктної співпраці, яка позитивно впливає на урбаністику в Україні. Доведено, що функціонування інноваційних парків забезпечить можливості для покращення комерціалізації результатів наукових досліджень, цифровізації, екологічно-збалансованого та інклюзивного розвитку українських міст. Обґрунтовано наукові положення побудови методології оцінювання ефектів урбаністики в частинах конкретизації оцінних критеріїв та методичних підходів розрахунку оцінних показників, що створює підґрунття для виявлення резервів їхнього підвищення в умовах цифрової економіки.

Проведене дослідження дає змогу стверджувати про посилення впливу інноваційних парків на сучасну урбаністику. Дослідження популяризує проблематику методологічних підходів в оцінюванні впливу ефектів урбаністики, забезпечених феноменом інноваційних парків.

Література

1. Скільки території Україна втратила за останні півроку: аналітики підрахували. URL: <https://uainfo.org/blognews/1714797829-skilki-teritoriyi-ukrayina-vtratila-za-ostanni-pivroku-.html>.

-
2. Наказ Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 р. «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською федерацією». URL: <https://ips.ligazakon.net/document/RE39004?an=340>.
 3. Шумпетер Й. А. Теорія економічного розвитку. Дослідження прибутків, капіталу, кредиту, відсотка та економічного циклу. Київ, 2011. 244 с.
 4. Про індустриальні парки: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17#Text>.
 5. Про наукові парки: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1563-17#Text>.
 6. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/991-14#Text>
 7. Про затвердження Положення про порядок створення і функціонування технопарків та інноваційних структур інших типів: Постанова Кабінету Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/549-96-%D0%BF#Text>.
 8. Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.07.2019 № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>.
 9. Про інноваційні парки: Проект Закону. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/pubFile/1436423>.
 10. Інноваційний парк «UNIT.City». URL: <https://unit.city/>.
 11. Інноваційний парк «ПРОМПРИЛАД.РЕНОВАЦІЯ». URL: <https://promprylad.ua/>.
 12. Інноваційно-технологічний парк «Кристал». URL: https://vmci.vn.ua/?page_id=389.
 13. Князевич А. О. Модель функціонування ринків інновацій у складі інноваційної інфраструктури країни. *Економіка та держава*. 2017. № 3. С. 51–55.
 14. Данилович Т., Гавриляк А., & Пастушенко О. Особливості формування інноваційної інфраструктури наукового парку ЗВО. *Економіка та суспільство*. 2024, (61). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-140>.
 15. Коваленко О. (2022). Технологічні парки: сутність, класифікація. *Економіка та суспільство*. 2022, (38). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-38-18>.
 16. Амоша О. І., Шевцова Г. З., Швець Н. В. Передумови старт-спеціалізації Донецько-Придніпровського макрорегіону на основі розвитку хімічного виробництва. *Економіка промисловості*. 2019. № 3 (87). С. 5–33.
 17. Модернізація економіки промислових регіонів України в умовах децентралізації управління: моногр.; О. І. Амоша, Ю. М. Харазішвілі, В. І. Ляшенко та ін.; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. Київ, 2018. 300 с. URL: https://iie.org.ua/wp-content/uploads/2019/08/mono_2018_amosha_kharazishvili_liashenko_compressed.pdf.
 18. Шевцова Г. З., Швець Н. В. Застосування регіонального бенчмаркінг в процесі смартпріоритизації. *Вісник економічної наук України*. 2021. № 1 (40). С. 47–59. DOI: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.1\(40\).47-59](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.1(40).47-59).

19. Smart Specialization Platform/Eye@RIS3: Innovation Priorities in Europe. URL: <https://s3platform.jrc.ec.europa.eu/map>.
20. Наукова та науково-технічна діяльність в Україні у 2022 році: науково-аналітична доповідь; Т. В. Писаренко, Т. К. Куранда та ін. Київ : УкрІНТЕІ, 2023. 94 с. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/nauka/2023/07/25/Nauk-analit.dopov.Naukova.ta.nauk-tekhn.diyaln.v.Ukr.2022-25.07.2023.pdf>.
21. Прогноз обласного бюджету Тернопільської області на 2022–2024 рр. URL: <https://oda.te.gov.ua/diyalnist/byudzhhet/prognoz-oblasnogo-byudzhetu>.
22. Статистичний щорічник України за 2022 р. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2023/zb/11/year_22_u.pdf
23. Статистичний щорічник України за 2023 р. URL: https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2023/zb/11/year_23_u.pdf.

References

1. Skilky terytorii Ukraina vtratyla za ostanni piv roku: analityky pidrakhuvaly [How much territory Ukraine has lost in the last six months: analysts calculated]. Retrieved from <https://uainfo.org/blognews/1714797829-skilki-teritoriyi-ukrayina-vtratyla-za-ostanni-pivroku-.html>. [in Ukrainian].
2. Nakaz Ministerstva z pytan reintegratsii tymchasovo okupovanykh terytorii Ukrainy. No. 309 vid 22.12.2022 r. [Order of the Ministry for the Reintegration of Temporarily Occupied Territories of Ukraine. No. 309 dated 22.12.2022]. Retrieved from <https://ips.ligazakon.net/document/RE39004?an=340>. [in Ukrainian].
3. Shumpeter, Y. A. (2011). Teoriia ekonomichnoho rozvytku. Doslidzhennia prybutkiv, kapitalu, kredytu, vidsotka ta ekonomichnoho tsyклу [The theory of economic development: Research on profits, capital, credit, interest, and the economic cycle]. Kyiv: [n.p.]. [in Ukrainian].
4. Zakon Ukrainy «Pro industrialni parky» [Law of Ukraine “On Industrial Parks”]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17#Text>. [in Ukrainian].
5. Zakon Ukrainy «Pro naukovi parky» [Law of Ukraine “On Scientific Parks”]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1563-17#Text>. [in Ukrainian].
6. Zakon Ukrainy «Pro spetsialnyi rezhym innovatsiinoi diialnosti tekhnolohichnykh parkiv». [Law of Ukraine “On the Special Regime of Innovative Activity in Technological Parks”]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/991-14#Text>. [in Ukrainian].
7. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok stvorennia i funkcionuvannia tekhnoparkiv ta innovatsiinykh struktur inshykh typiv» [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine “On Approval of the Regulations on the Procedure for Establishing and Operating Technoparks and Other Types of Innovative Structures”]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/549-96-%D0%BF#Text>. [in Ukrainian].
8. Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro skhvalennia Stratehii rozvytku sfery innovatsiinoi diialnosti na period do 2030 roku» vid 10.07.201. No. 526-r [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the approval of the strategy

-
- for the development of the innovation activity sphere until 2030»]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>. [in Ukrainian].
9. Proekt Zakonu «Pro innovatsiini parky». [Draft Law «On Innovation Parks»]. Retrieved from: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/pubFile/1436423>. [in Ukrainian].
 10. Innovatsiinyi park «UNIT.City» [Innovation Park “UNIT.City”]. Retrieved from: <https://unit.city/>. [in Ukrainian].
 11. Innovatsiinyi park «Promprylad.Renovatsiia» [Innovation Park “Promprylad. Renovation”]. Retrieved from <https://promprylad.ua/ua/>. [in Ukrainian].
 12. Innovatsiino-tehnolohichni park «Krystal» [Innovation and Technology Park “Crystal”]. Retrieved from https://vmci.vn.ua/?page_id=389. [in Ukrainian].
 13. Knyazevych, A. O. (n.d.). Model funktsionuvannia rynkiv innovatsii u skladi innovatsiinoi infrastruktury krainy [A model for the functioning of innovation markets as part of the country’s innovation infrastructure]. *Ekonomika ta derzhava - Economy and the state*, (3), 51–55. [in Ukrainian].
 14. Danylovykh, T., Havryliak, A., & Pastushenko, O. (2024). *Osoblyvosti formuvannia innovatsiinoi infrastruktury naukovoh parku ZVO* [Features of forminhe innovative infrastructure of the scientific park of higher education institutions]. *Ekonomika ta suspilstvo - Economy and society*, (61). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-140>. [in Ukrainian].
 15. Kovalenko, O. (2022). *Tekhnolohichni parky: sutnist, klasyfikatsiia* [Technological parks: essence, classification]. *Ekonomika ta suspilstvo - Economy and society*, (38). Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-38-18>. [in Ukrainian].
 16. Amosha, O. I., Shevtsova, H. Z., & Shvets, N. V. (2019). *Peredumovy start-spetsializatsii Donetsko-Prydniprovskogo makroregionu na osnovi rozvytku khimichnogo vyrobnytstva* [Prerequisites for the start-specialization of the DonDnipromacroregion based on the development of chemical production]. *Ekonomika promyslovosti - Economy of industry*, 3(87), 5-33. [in Ukrainian].
 17. Amosha, O. I., Kharazishvili, Yu. M., & Liashenko, V. I. (2018). *Modernizatsiia ekonomiky promyslovykh rehioniv Ukrainy v umovakh detsentralizatsii upravlinnia* [Modernization of the economy of industrial regions of Ukraine under decentralization]. Kyiv: NAN Ukrainy, Instytut ekonomiky promyslovosti. Retrieved from https://iie.org.ua/wp-content/uploads/2019/08/mono_2018_amosha_kharazishvili_liashenko_compressed.pdf. [in Ukrainian].
 18. Shevtsova, H. Z., & Shvets, N. V. (2021). *Zastosuvannia rehionalnoho benchmarkinh v protsesi smart-priorytyzatsii* [The application of regional benchmarking in the process of smart prioritization]. *Visnyk ekonomichnykh nauk Ukrainy - Bulletin of Economic Sciences of Ukraine*, 1(40), 47–59. Retrieved from [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.1\(40\).47-59](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2021.1(40).47-59). [in Ukrainian].
 19. Smart Specialization Platform/Eye@RIS3: Innovation Priorities in Europe. Retrieved from: <https://s3platform.jrc.ec.europa.eu/map>. [in English].
 20. Pysarenko, T. V., Kuranda, T. K., et al. (2023). *Naukova ta naukovo-tekhnichna diialnist v Ukraini u 2022 rotsi: naukovo-analitychna dopovid* [Scientific and technical activities in Ukraine in 2022: a scientific-analytical report]. Kyiv: UkrINTEI. Retrieved

- from <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/nauka/2023/07/25/Nauk-analit.dopov.Naukova.ta.nauk-tekh.n.diyaln.v.Ukr.2022-25.07.2023.pdf>. [in Ukrainian].
21. Prohnoz oblasnoho biudzhetu Ternopilskoi oblasti na 2022–2024 rr. [Forecast of the regional budget of the Ternopil region for 2022–2024]. Retrieved from <https://oda.te.gov.ua/diyalnist/byudzhet/prognoz-oblasnogo-byudzhetu>. [in Ukrainian].
 22. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2022 r. [Statistical Yearbook of Ukraine for 2022]. Retrieved from https://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2023/zb/11/year_22_u.pdf. [in Ukrainian].
 23. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2023 r. [Statistical Yearbook of Ukraine for 2023]. Retrieved from https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2023/zb/11/year_23_u.pdf. [in Ukrainian].

Статтю отримано 14 листопада 2024 р.

Article received November 14, 2024.